



En agués tens tota empresa que vò milhorá et son trebalh e et rendiment det madesh, antes hè un estudi dera realitat es des necessitats, atau en trèmes profit. E ei lògic.

Hi a variedat de actividats e et que correspond ara Glèisa em didem trebalh pastorau; e per a crò es Bisbats e tabé es parroquies hen es dues programacius de trebalh pastorau, ta ajudà as fidels a vieua us niveus mes nauts era sua fe e era vida cristiàs. E no n'hi a pru dam et trebalh des capelhás, hi a d'aué tabé era colaburaciun des fidels o dera parroquia, se se comprend era responsabilitat dera fe que cada un a rebut.

Es parroquies dera Val d'Aran comensen et curs e an tabé era sua programaciun. Es capelhás no podem está cunts det trebalh que se hè, però volarien condá dam mes lajuda des fidels, ta podé hene mes, e que son necessaris.

Quines activitats hi an ? Pet dessús de tot hia era Catequesi, com a preparaciun ara recepciu des sagraments: Prumera Comuniun, Confirmaciun, presencia en es escoles, curset prematrimonial, catequesi as pares que batien es sos hilhs. Hi poirie aué d'autes actividats: Consell Comarcal de Pastorau, Joventut, reunius de matrimonis, escola de pares, bois scaouts, chorals de cantants, viatges culturaus, e d'auti. E un se pot preguntá: guaire personnes hi a ena Val d'Aran que ajuden en es dues parroquies en es dues actividats pastoraus ? Son ben pogues.

Se goardessem a dautes parroquies det Bisbat, veiriets que son un pilé es personnes que ajuden. Per qué aciu, no ? Tott assò, vò dide, que mus auriem d'examiná tot i e pensá: Què podem hè, e com poirem colaborá ena bona vivencia dera fe des nosstres parroquies. Credem que no se potiésta tranquil de consciéncia, condan solet dam era práctica religiosa litúrgica. Vos demanam què pensets un sinhau en aguesta manera de èste e de vieua era propia Fe.

En activitats pastoraus, ena Val d'Aran, trebalhen o colaboren ues 15 personnes. Què vos en sembla ?

Los próximos días 29 y 30 de este mes, nuestro Sr. Obispo, Juan Martí Alanís, visitará pastoralmente algunas parroquias de nuestro Valle.

MISIÓN del OBISPO. Todo Obispo es responsable de una parcela de la Iglesia universal en comunión y corresponsabilidad con el Papa. Nuestro Obispo tiene a su cargo la parcela o diócesis de URGEL, que tiene 140.000 habitantes y que data muchos siglos. El primer obispo del que se tiene noticia es San Justo y que empezó a regir la dioceis el año 527.

El obispo cuida de esa parcela del pueblo de Dios con la colaboración de los sacerdotes. Los fieles adheridos a su pastor y reunidos por él en el Espíritu Santo, por medio del Evangelio y la Eucaristía, forman una iglesia particular, en la que se encuentra y opera verdaderamente la Iglesia de Cristo, que es una, santa, católica y apostólica.

Nuestro Valle, con sus 29 parroquias y unos 6.000 habitantes, forma un arciprestazgo de la dioceis de Urgel desde 1805. Antes dependíamos del Obispado de Cominges (Francia). Parte de nuestras parroquias aranesas son visitadas personalmente todos los años por nuestro Sr. Obispo. Este año corresponde la Visita a las parroquias de Unha, Bagergue, Bossost, Vielha y Arties.

El saludo personal, el diálogo con la gente, la expresión de sentimientos, constituye el primer contacto sencillo y abierto. Luego se tiene la reunión en el templo y la celebración de la Palabra o la Eucaristía, momento fuerte de la Visita. En la homilia, magisterio especial del Obispo, se proclama la Palabra, se exponen el pensamiento y directrices de la Iglesia y se exhorta a vivir con vigor y autenticidad la propia fe bajo la fuerza del Espíritu y la Eucaristía.

En Bossost, Vielha y Arties el Sr. Obispo administrará el sacramento de la Confirmación a los adolescentes que durante el curso se ha preparado a su recepción. De esta manera se integran a la comunidad para expresar con más vigor su condición de cristianos. La comunidad contempla gozosa como unos miembros jóvenes son llenados del Espíritu Santo.

Tiene también importancia la convivencia de los sacerdotes con su Obispo. Se expone y estudia la programación pastoral del Arciprestazgo. Bienvenido al Valle y que su enseñanza sea provechosa a todos.

El sábado, por la tarde, a las 4 y por Radio Aran, el Sr. Obispo será entrevistado y dirigirá su mensaje a todos los habitantes del Valle.

Aportació Econòmica

COLLECTES ORDINARIES

<u>PARRÒQUIES</u>	10 % 85	Col.Ordinaries.86	Sta. Infancia	C.c. FAM	M.C. Social
<u>SALARDU</u> i					
agregats	74.846	926.288	7.500	46.835	6.400
<u>VIELHA</u> i					
agregats	188.555	1.991.279	94.910	173.150	—
<u>GAUSAC</u> i					
agregats	51.425	553.790	—	47.635	—
<u>BOSOST</u> i					
agregats	15.673	216.348	9.000	43.104	5.863
<u>ESS</u> i					
agregats	13.440	243.000	5.000	35.000	4.000
TOTALS:	343.939	3,930.703	113.410	345.724	16.263

Observacions: El 10 % de l'any 1985 es l'aportació que cada parroquia ha de pagar al total recapitat en les nostres parròquies durant diverses dades durant l'any, com consta en aquest impress

nica Parroquies

COLLECTES EXTRAORDINARIES

CARITAS	Seminari	DOMUND	GERMANOR	S. LLOCS	Total
8.500	20.875	53.200	47.300	8.900	199.510
96.655	106.600	115.100	173.800	++	760.215
13.000	20.950	21.895	32.430	—	135.910
12.500	33.477	58.337	65.038	—	226.919
16.000	20.000	37.350	30.000	3.000	150.350
146.655	211.502	285.877	348.568	11.900	1.472.904

ròquia, de les collectes ordinaries, al Bisbat. Collectes Ordinaries: Es t l'any 1986. Collectes Extraordinaries: Les que és fan per finalitats di-

Moviment Parroquial

	BAPTISMES	MATRIMONIS	DEFUNCIONS
BAGERGUE	—	—	1
TREDOS	1	1	4
SALARDU	2	2	1
UNHA	3	3	1
CESSA	1	—	—
ARTIES	2	2	—
CAROS	1	—	—
ESCUÑHAU	—	—	2
BETREN	3	1	—
VIELHA	19	4	17
CASAU	—	—	2
CAUSACH	2	3	2
VILACH	5	—	—
AUBERT	—	1	—
BETLAN	—	1	—
ARROS	11	1	—
VILAMOS	—	—	1
LAS BORDAS	—	2	2
ROSSOST	11	5	8
LKS	4	4	8
CANEJAN	2	1	3
BENOS	— 1	—	—
	58	31	52

Suplement 13

Pregària i Desig

Als BATEJATS:

Amb goig i amb fe us hem ajudat a formar part del poble i a iniciar-vos en la vida cristiana per la recpció del Sagratament del Baptisme. Que els vostres pares siguin continuadors d'aquesta tasca.

Als CASATS:

Com un moment decisiu de la vostra vida heu celebrat el sagratament del matrimoni. La nostra enhorabona i l'invitació a caminar vers la plenitud en el compromís de l'estimació i donació mútua.

Als DIFUNTS:

En l'esperança de que gaudiu per sempre de Déu, us hem despedit, com a germans, d'aquest món. La vostra partença és un caminar a la vida, que la vostra absència sigui una invitació a convergir tots en l'Infinit.

Als CONFIRMATS:

En nombre de 67, membres jovenivols de l'Església d'Aran han rebut el sagratament de la Confirmació. Endavant pels camins de la fidelitat i el testimoni.

que s'apareixen en un espai que no està dentro l'espai
-tot sinó en el més allà dels límits de la ciutat i

siguien uns esdeveniments que no estan dins de l'espai si
Som batejats. Un dia mes o menys llunyà, els nostres pa-
res i padrins ens presentaren a l'Església, on, amb ellur fe,
ens convertiren en cristians. Mes tard amb la Confirma-
ció, plenament integrats, començarem la nostra milícia en
un missatge de Fe, esperança, amor, vida, il·lusió i entre-
ga sense límits. I això en diríem la cara bonica de l'home
cristià.

Però en el caminar de la vida, a voltes la realitat
es totalment diferent. Madurs per l'edat i responsabilitat,
ja que en fer-nos grans hem fet opció de la nostra vida,
diguem-ne cristiana, vivim una tràgica doble vivència. Se-
parem religió i vida. Trista dicotomia, que ens converteix
en sers il·lògics, no consequents i que no es mereix el
respecte de Déu ni dels homes. Nosaltres mateixos ens do-
nem compte que amb aquest bagatge de la doble vida, no po-
dem proclamar un Cristianisme vàlid pel temps que ens to-
viure.

Som intel·ligents. Sabem el qué som i el qué volem. Una cosa és la limitació i el mateix pecat, i una altra molt
diferent, en volguer-nos convencer que és possible el ma-
trimoni entre el bé i el mal, Déu i diners, l'amor i l'odi,
la propria estimació i el despreu del qui no pensa i es
com jò.

Hi ha un crit dins el mòn pagà que no ens pot deixar
indiferents: "Cristians: demostreu-nos amb vostres vides,
amb paraules ni liturgies, que Crist viu...."

Es un rètol plantejat a la nostra maduresa humana i
compromís cristià. No en fem enrera. Crist ho exigeix. Ens
juguem la pau del cor i la joia del viure. Pensem-ho i
obrem en conseqüència.

Más tarde se dirá en qué mes, días y lugar donde se
celebrará. Hoy sólo lanzamos la idea. Intentamos celebrar
un cursillo prematrimonial, como preparación de las pare-
jas que van a contraer matrimonio.

Hay que ser bien conscientes de la importancia y el
papel que tiene que desempeñar la familia dentro de la so-
ciedad y de la Iglesia.

Intentaremos dialogar con las parejas residentes en
el Valle y que piensan contraer matrimonio dentro del año.
Les brindamos la oportunidad de participar en el cursillo

y ahí orientarse un poco más en los diversos aspectos del matrimonio, a fin de garantizar la unión y su propia felicidad.

La vida que de Dios habeis recibido, es para vivirla junto a otra persona que has conocido y quieres como compañera. Intentad y haced que vuestro matrimonio sea bien preparado y así poderlo vivir felizmente toda la vida.

La familia vive dentro de una sociedad y junto a otras familias, con las que necesitas comunicarte y a las que también debes servir. En el diálogo con otras parejas y las personas que quieren ayudarte en este cursillo se te abrirá otros horizontes y a la vez enriquecerás tu personalidad. No podemos contentarnos con firmar un expediente matrimonial y hacer un gran banquete de bodas.

Reflexiona en la gran problemática que vive nuestra sociedad en torno a la familia. Intenta tambien profundizar en lo que significa y es el sacramento que vas a recibir.

Parlar de turisme es parlar del gran aconteixement del segle XX, el segle dels grans i ràpids canvis.

Els bisbes de tot el món, reunits en Concili, es van preocupar també del treball i del descans de l'home. Es queien com important el descans per la persona humana.

Però, no tots poden fer vacances. Els mancats de temps lliure o de mitjans econòmics, quines vacances i turisme poden fer?

Les vacances, el temps lliure, el turisme permeten a l'home l'experiència necessària de la llibertat i del domini de si mateix, i si son un inestimable valor en quant permeten cultivar les relacions humanes entre familiars i amb les persones d'àmbits molt diversos. Les vacances, sense perdre la seva significació, poden ser realment enrequidores, i tant per aquells que canvien d'àmbit i lloc com per als qui reben els forasters.

Parlar de turisme a la Vall d'Aran, ens fa pensar més en el d'hivern - per ser més llarga la durada i més quantitat de visitants - que en el d'estiu - que acaba de passar.

Total persona porta dins d'ella una riquesa personal de cultura, mentalitat, costums etc. i per això es fa un mutu transvassament, facilitant la millor convivència i màxima compenetració per a bé de tots. Que hi hagi molt turisme i que tots el sàpiguem acollir dignament.